Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

28. januar 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 158/2013 — gyldighed — antidumpingtold indført på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Kina — opfyldelse af en dom, hvorved en tidligere forordning er blevet erklæret ugyldig — genoptagelse af den oprindelige undersøgelse vedrørende fastsættelsen af den normale værdi — genindførelse af antidumpingtold på grundlag af de samme oplysninger — den undersøgelsesperiode, der skal tages hensyn til«

I de forenede sager C-283/14 og C-284/14,

angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Düsseldorf, Tyskland) og af Finanzgericht Hamburg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Hamborg, Tyskland) ved afgørelser af henholdsvis den 4. juni 2014 og den 1. april 2014, indgået til Domstolen den 11. juni 2014, i sagerne

CM Eurologistik GmbH

mod

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

og

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

mod

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af formanden for Tredje Afdeling, L. Bay Larsen, som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer), M. Safjan, A. Prechal og K. Jürimäe,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 20. maj 2015,

* Processprog: tysk.

efter at der er afgivet indlæg af:

— CM Eurologistik GmbH og Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) ved Rechtsanwalt K. Landry

— Rådet for Den Europæiske Union ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, bistået af solicitors B. O'Connor og S. Crosby samt avocat S. Gubel

— Europa-Kommissionen ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 24. september 2015,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 158/2013 af 18. februar 2013 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 49, s. 29).

2 Anmodningerne er blevet fremsat i forbindelse med nogle tvister mellem henholdsvis CM Eurologistik GmbH (herefter »CM Eurologistik«) og Hauptzollamt Duisburg (hovedtoldkontoret i Duisburg, Tyskland) samt Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (herefter »GLS«) og Hauptzollamt Hamburg-Stadt (hovedtoldkontoret i Hamborg, Tyskland) vedrørende disse toldmyndigheders opkrævning af antidumpingtold på disse selskabers import af konserverede mandariner med oprindelse i Kina.

Retsforskrifter

3 Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51, herefter »grundforordningen«), som trådte i kraft den 11. januar 2010 ophævede og erstattede Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 (EFT L 340, s. 17, herefter »forordning nr. 384/96«). Grundforordningen kodificerer og gengiver med formuleringer svarende til formuleringerne i forordning nr. 384/96 bestemmelserne i denne sidstnævnte.

4 Grundforordningens artikel 1, der har overskriften »Principper«, bestemmer:

»1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

[…]«

5 Grundforordningens artikel 2 med overskriften »Konstatering af dumping« bestemmer:

»A. Normal værdi

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet. […]

7.

a) Ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi […] fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Fællesskabet, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Fællesskabet for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

Et egnet tredjeland med markedsøkonomi udvælges på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der er fremlagt på tidspunktet for udvælgelsen. […] […]«

6 Grundforordningens artikel 5 med overskriften »Indledning af procedure« bestemmer i stk. 9:

»Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser, der kan begrunde, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.«

7 Grundforordningens artikel 6, der har overskriften »Undersøgelse«, bestemmer:

»1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

[…]

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 8 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 9 om endelige foranstaltninger.«

8 Grundforordningens artikel 11 med overskriften »Varighed, genoptagelse af undersøgelser og tilbagebetalinger« bestemmer:

»1. En antidumpingforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade.

2. Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. […]

[…]

3. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til genovervejelse på Kommissionens initiativ […]

En undersøgelse genoptages, mens foranstaltningerne er i kraft, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.

[…]«

9 Grundforordningens artikel 23 med overskriften »Ophævelse« bestemmer følgende:

»Forordning (EF) nr. 384/96 ophæves.

Ophævelsen af forordning (EF) nr. 384/96 berører dog ikke gyldigheden af procedurer, der er indledt i henhold til nævnte forordning.

[…]«

Tvisterne i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for vedtagelsen af forordning nr. 158/2013

10 Kommissionen indførte midlertidige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af konserverede mandariner ved at vedtage forordning (EF) nr. 1964/2003 af 7. november 2003 om indførelse af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner m.v.) (EUT L 290, s. 3). Denne forordning trådte i kraft den 9. november 2003 og fandt anvendelse indtil den 10. april 2004.

11 Kommissionen vedtog i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94 (EFT L 349, s. 53) og Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82, nr. 1766/82 og nr. 3420/83 (EFT L 67, s. 89) den 7. april 2004 forordning (EF) nr. 658/2004 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner mv.) (EUT L 104, s. 76), som fandt anvendelse fra den 11. april 2004 til den 8. november 2007.

12 Inden disse beskyttelsesforanstaltningers udløb indgav den spanske sammenslutning af virksomheder inden for industrien for forarbejdning af frugt og grøntsager en anmodning om forlængelse af disse foranstaltninger, som Kommissionen gav afslag på.

13 Den 6. september 2007 indgav denne sammenslutning en klage til Kommissionen over dumping vedrørende importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Kina.

14 Da Kommissionen fandt, at denne klage indeholdt tilstrækkelige beviser, offentliggjorde Kommissionen den 20. oktober 2007 meddelelsen om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 246, s. 1).

15 I denne meddelelse anførtes, at de omhandlede varer var tilberedte eller konserverede mandariner (herunder tangeriner og satsumas), clementiner, wilkings og andre lignende krydsninger af citrusfrugter, ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler, og angivet under pos. 2008 i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 (EUT L 301, s. 1, herefter »KN«), med oprindelse i Folkerepublikken Kina, normalt tariferet i underposition 2008 30 55, 2008 30 75 og ex 2008 30 90 i KN. I den pågældende meddelelse præciseres imidlertid, at disse KN-underpositioner blot angives til orientering. For så vidt angår fastsættelsen af disse citrusfrugters normale værdi anførte Kommissionen i meddelelsen, at da den pågældende vare ikke produceres uden for Fællesskabet og Kina, har klageren undtagen for så vidt angår de eksporterende producenter, der fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at de arbejder på markedsøkonomiske vilkår, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastsat den normale værdi for Kina på et »andet rimeligt grundlag«, nemlig de priser, der faktisk er betalt eller skal betales for den samme vare i Fællesskabet, »behørigt justeret«.

16 Den 4. juli 2008 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 642/2008 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 178, s. 19). Det fremgår af 12. betragtning til denne forordning, at den undersøgelse, der skulle godtgøre, at der forelå dumping, omfattede perioden fra den 1. oktober 2006 til den 30. september 2007, mens undersøgelsen med henblik på vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2002 til udgangen af undersøgelsesperioden. For så vidt angår fastsættelsen af den pågældende vares normale værdi anføres i 38.-45. betragtning til denne forordning, at i mangel af samarbejde fra tredjelandsproducenternes side blev den normale værdi for alle eksporterende producenter i stikprøven fastsat på et andet rimeligt grundlag, nemlig de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales i Fællesskabet for den samme vare.

17 Den 18. december 2008 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 1355/2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 350, s. 35), som trådte i kraft den 31. december 2008. Ifølge 17. betragtning til denne forordning blev der ikke fremsat andre påstande, der kunne rejse tvivl om den metode, der blev anvendt til fastsættelsen af den normale værdi. Kommissionen anførte særligt, at oplysninger om priser fra et andet importland eller andre relevante offentliggjorte oplysninger ikke kunne have været anvendt som en rimelig løsning, eftersom disse oplysninger i betragtning af det manglende samarbejde med et »referenceland« ikke kunne verificeres i overensstemmelse med kravene i grundforordningens artikel 6, stk. 8. Ligeledes anførtes i 18. betragtning til forordning nr. 1355/2008, at 38.-45. betragtning til forordning nr. 642/2008 bekræftes.

18 Ved stævning indleveret til Den Europæiske Unions Rets Justitskontor den 23. marts 2009 anlagde de to virksomheder, der var omfattet af den antidumpingtold, som blev indført ved forordning nr. 1355/2008, en sag med påstand om annullation af denne forordning.

19 Ved dom af 17. februar 2011, Zhejiang Xinshiji Foods og Hubei Xinshiji Foods mod Rådet (T-122/09, EU:T:2011:46), gav Retten sagsøgerne medhold, idet den fastslog, at forordning nr. 1355/2008 var behæftet med en tilsidesættelse af retten til forsvar og en begrundelsesmangel. Retten annullerede følgelig forordningen, for så vidt som denne fandt anvendelse på de to sagsøgende selskaber i denne sag.

20 Samtidigt i forbindelse med en tvist mellem GLS og hovedtoldkontoret i Hamborg vedrørende denne skattemyndigheds opkrævning af den antidumpingtold, der blev indført ved forordning nr. 1355/2008, forelagde Finanzgericht Hamburg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Hamborg) den 11. maj 2010 Den Europæiske Unions Domstol et præjudicielt spørgsmål vedrørende gyldigheden af denne forordning.

21 Ved dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) erklærede Domstolen forordning nr. 1355/2008 ugyldig.

22 Domstolen anførte i denne dom, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal Kommissionen, som det påhviler at gennemføre en undersøgelse og vedtage midlertidige antidumpingforordninger, og Rådet, som det påhviler at vedtage endelige antidumpingforordninger, ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi foretage en undersøgelse af, om det er muligt at fastsætte den normale værdi af den pågældende vare på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande. Det er kun, såfremt en sådan fastsættelse viser sig umulig, at den normale værdi kan fastsættes på et andet rimeligt grundlag. Følgelig skulle Kommissionen i forbindelse med den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af forordning nr. 1355/2008, med al nødvendig omhu have foretaget en undersøgelse af de oplysninger, den rådede over med henblik på blandt lande med en markedsøkonomi at undersøge, om der fandtes et »referenceland«. Domstolen fastslog imidlertid, at det fremgik af statistikkerne fra Eurostat (Den Europæiske Unions Statistiske Kontor), at der i årene 2002/2003-2006/2007 foregik en ikke-ubetydelig indførsel til Den Europæiske Union af varer henhørende under KN-underposition 2008 30 55, 2008 30 75 og ex 2008 30 90, med oprindelse i tredjelande med markedsøkonomi, særligt fra Israel, Swaziland, Thailand og Tyrkiet. Disse statistikker indeholdt følgende oplysninger for så vidt angår import af de pågældende varer (i tons):

Mængde	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (PE)
Kina	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Israel	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Swaziland	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Tyrkiet	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Thailand	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 Under disse omstændigheder skulle Kommissionen af egen drift have undersøgt, om et af disse lande med markedsøkonomi kunne udgøre et »referenceland« som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). Domstolen fandt følgelig, at Rådet og Kommissionen havde tilsidesat kravene i denne bestemmelse, for så vidt som de havde foretaget en fastsættelse af den normale værdi af den pågældende vare på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Unionen for samme vare, uden at udvise den nødvendie omhu med henblik på at fastsætte denne værdi på grundlag af de priser, der anvendes for samme vare i et tredjeland med markedsøkonomi.

24 I denne forbindelse anførte Domstolen i præmis 35 i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) som svar på et argument, der rejste tvivl om relevansen af statistikkerne fra Eurostat, at for det første vedrørte disse statistikker, hvis fremlæggelse der var blevet anmodet om, den pågældende vare, og for det andet viste en sammenligning mellem de statistikker, der er nævnt i forordning nr. 642/2008 vedrørende indførsel fra Kina af den pågældende vare, og de statistikker, som er fremlagt for Domstolen, at sidstnævnte statistikker alene vedrørte indførsel af den pågældende vare.

25 Den 19. juni 2012 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om en delvis genåbning af

antidumpingundersøgelsen vedrørende importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 175, s. 19), hvori den anførte, at den havde besluttet at genoptage antidumpingundersøgelsen, og at »genoptagelsen er begrænset i omfang til gennemførelsen af EU-Domstolens konklusion [i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)]«. Denne meddelelse oplyser ligeledes toldmyndighederne om, at importen til Unionen af den pågældende vare, henset til den pågældende dom, ikke længere var genstand for antidumpingtold, og at den told, der blev opkrævet for den pågældende vare i henhold til forordning nr. 1355/2008, skulle godtgøres eller fritages.

26 Den 18. februar 2013 vedtog Rådet forordning nr. 158/2013. Denne sidstnævnte trådte i kraft den 23. februar 2013, og den udløb den 31. december 2013.

27 32., 33., 43., 47., 48., 54. og 86. betragtning til forordning nr. 158/2013 har følgende ordlyd:

»(32) […] [I] dom [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) for så vidt angår fastlæggelsen af et referenceland] fortolkede Domstolen […] de statistikker, som Kommissionen meddelte Domstolen den 27. juli 2011, som data, der kun vedrører den pågældende vare. Kommissionen har imidlertid undersøgt den fulde rækkevidde af hver KN-kode indeholdt i disse statistikker, og det bør bemærkes, at de har et bredere anvendelsesområde end den vare, der er underlagt foranstaltninger, da de omfatter de fulde KN-koder 2008 30 55, 2008 30 75 og 2008 30 90. De statistiske oplysninger, der kun [omfattede] den pågældende vare eller samme vare (KN-kode 2008 30 55 og 2008 30 75), er for [de] lande[, der er nævnt i de statistikker fra Eurostat, der var til rådighed under undersøgelsen,] i undersøgelsesperioden følgende:

Land	Importmængde (ton)
Kina:	49 791,30
Thailand	666,10
Tyrkiet	151,20
Israel	4,80
Swaziland	0

(33) For KN-kode 2008 30 90 omfattede statistikkerne andre varer end den pågældende vare. Følgelig kan der ikke drages nogen konklusion med hensyn til importen af samme vare for denne KN-kode. Derfor kan det ikke afledes af statistikkerne, at samme vare blev importeret i betydelige mængder i undersøgelsesperioden fra Israel eller Swaziland.

[…]

(43) […] [Det bør] fremhæves, at Kommissionen besluttede at genoptage den oprindelige undersøgelse i et begrænset omfang, som var begrænset til den mulige udpegelse af et referenceland. Den fastsatte ikke en ny undersøgelsesperiode i modsætning til den tilgang, der var blevet fulgt i den sag, der førte til [dom] Industrie des poudres sphériques mod Rådet [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)]. Det var baseret på den overvejelse, at i betragtning af, at der var etableret antidumpingtold, ville enhver oplysning, der var blevet indsamlet under en ny undersøgelsesperiode, være blevet forvredet gennem eksistensen af denne antidumpingtold, især med hensyn til fastsættelsen af skade. Kommissionen er af den opfattelse, at de punkter, som parterne har taget op om den påståede mangel på dumping på nuværende tidspunkt, bedre kan drøftes som led i en interimsundersøgelse jf. grundforordningens artikel 11, stk. 3. I den oprindelige undersøgelse udførtes analysen af en eventuel skade i undersøgelsesperioden efterfølgende, hvorimod analysen af skaden i en interimsundersøgelse sker ud fra et

fremadskuende perspektiv, da den skade, der blev konstateret i undersøgelsesperioden for den fornyede undersøgelse, sandsynligvis vil blive påvirket af det forhold, at der er indført en antidumpingtold.

[…]

(47) Retten henviste udtrykkeligt i [dom GLS, C-388/10, EU:C:2012:158,] til fire lande, hvorfra der ifølge Eurostat-oplysninger skal have været en betydelig import til Unionen under KN-kode 2008 30 55, 2008 30 75 og ex 2008 30 90. Disse lande er Israel, Swaziland, Thailand og Tyrkiet. I betragtning heraf kontaktede Kommissionen myndighederne i disse lande gennem deres repræsentationer ved Den Europæiske Union. De blev alle kontaktet inden den delvise genoptagelse af undersøgelsen og igen på selve tidspunktet for genoptagelsen. De pågældende repræsentationer, såvel som EU-delegationerne i disse fire lande, blev anmodet om at udpege eventuelle nationale producenter af samme vare og om nødvendigt om at bistå med at få dem til at samarbejde.

(48) Der kom intet svar fra EU-repræsentationerne fra Swaziland og Thailand, selv om de blev kontaktet to gange. Repræsentationerne fra Israel og Tyrkiet svarede. Den tyrkiske repræsentation fremlagde adresser på seks påståede producenter, hvorimod den israelske repræsentation underrettede Kommissionens tjenestegrene om, at der ikke fandtes nogen produktion af samme vare i Israel i undersøgelsesperioden (og at der på indeværende tidspunkt heller ikke findes en sådan produktion).

[…]

(54) Det blev konkluderet, at en normal værdi på baggrund af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), ikke kunne fastsættes under hensyntagen til parternes bemærkninger, analysen heraf og det manglende samarbejde fra eventuelle producenter i et tredjeland til trods for den betydelige indsats, som Kommissionens tjenestegrene havde udvist.

[…]

(86) Med hensyn til påstanden om, at skadesanalysen bør baseres på nyere oplysninger […], skal det bemærkes, at nyere oplysninger vil blive påvirket af, at der er etableret en antidumpingtold. Derfor er det passende værktøj til analyse af nyere oplysninger en interimsundersøgelse, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 3, og ikke en ny undersøgelse […]«

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sag C-283/14

28 CM Eurologistik leverer lager- og transportydelser. Den 20. marts 2013 anbragte CM Eurologistik i et behørigt godkendt toldoplag 48 000 kartoner à 24 dåser mandariner ikke tilsat alkohol og tilsat sukker (13,95%) på hver 312 gram (g), henhørende under underposition 2008 30 75 90 i Taric-koden (De Europæiske Fællesskabers integrerede toldtarif) med oprindelse i Kina. Selskabet anbragte på ny en tilsvarende mængde varer i dette toldoplag den 25. marts 2013.

29 I april 2013 udtog CM Eurologistik i tre omgange, hvad der i ovennævnte dåser svarer til ca. 19 296 kilogram (kg) mandariner fra toldoplaget, og angav dem med henblik på overgang til fri omsætning.

30 Ved en meddelelse af 7. maj 2013 fastsatte hovedtoldkontoret i Duisburg det af CM Eurologistik skyldige antidumpingtoldbeløb til 9 657,99 EUR.

31 CM Eurologistik indgav en klage over denne meddelelse med den begrundelse, at forordning nr. 158/2013 var ugyldig.

32 Ved afgørelse af 9. september 2013 forkastede kontoret klagen, idet kontoret fandt, at det var bundet af forordning nr. 158/2013, og at det ikke havde begået nogen fejl ved anvendelsen af denne sidstnævnte.

33 CM Eurologistik indbragte denne afgørelse for Finanzgericht Düsseldorf (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Düsseldorf) under påberåbelse af det samme anbringende, som var blevet fremsat i klagen.

34 Finanzgericht Düsseldorf (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Düsseldorf) har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er forordning nr. 158/2013 gyldig?«

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sag C-284/14

35 GLS importerer konserverede mandariner med oprindelse i Kina til EU.

36 Ved en meddelelse af 3. april 2013 pålagde hovedtoldkontoret i Hamborg GLS importafgifter, herunder 62 983,52 EUR i antidumpingtold, på grundlag af forordning nr. 158/2013.

37 Den 30. april 2013 indgav GLS en klage over denne meddelelse til det pågældende kontor med den begrundelse, at forordning nr. 158/2013 var ugyldig.

38 Ved afgørelse af 24. maj 2013 forkastede kontoret klagen som ugrundet. I denne forbindelse anførte det, at det ikke havde kompetence til at behandle gyldigheden af de af de europæiske institutioner vedtagne forordninger.

39 Den 26. juni 2013 indbragte GLS denne afgørelse for Finanzgericht Hamburg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Hamborg).

40 Finanzgericht Hamburg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Hamborg) har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»Er forordning nr. 158/2013 gyldig, selv om der ikke kort før dens udstedelse er gennemført en selvstændig antidumpingundersøgelse, men man i stedet har videreført en antidumpingundersøgelse, som blev gennemført for perioden fra 1. oktober 2006 til 30. september 2007, i hvilken forbindelse denne undersøgelse imidlertid ifølge Domstolens afgørelse i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) var blevet gennemført under tilsidesættelse af kravene i forordning nr. 384/96, hvilket havde til følge, at Domstolen i den nævnte dom erklærede forordning nr. 1355/2008, som var udstedt på baggrund af denne undersøgelse, for ugyldig?«

41 Ved kendelse af 16. juli 2014 har Domstolens præsident besluttet at forene sagerne C-283/14 og C-284/14 med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og dommen.

Om de præjudicielle spørgsmål

Indledende bemærkninger

42 Det fremgår af begrundelsen for anmodningerne om præjudiciel forelæggelse, at den tvivl, de forelæggende retter giver udtryk for vedrørende gyldigheden af forordning nr. 158/2013, delvist er den samme. Henset til denne tvivls karakter må det lægges til grund, at de forelæggende retter med deres respektive spørgsmål, der delvist skal behandles samlet, nærmere bestemt ønsker oplyst, om forordning nr. 158/2013 er ugyldig af følgende grunde:

— Forordning nr. 384/96 eller den efterfølgende grundforordning indeholder ingen bestemmelser, som udtrykkeligt giver mulighed for at genåbne proceduren, efter at en antidumpingforordning er blevet erklæret ugyldig.

— Tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 9.

— Tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 1.

— Begrundelsen i forordning nr. 158/2013 for Rådets og Kommissionens afgørelse om at opretholde den oprindelige referenceperiode er behæftet med en uregelmæssighed.

— Tilsidesættelse af artikel 266 TEUF.

43 Sagsøgerne har i deres bemærkninger støttet sig på to andre grunde til, at forordning nr. 158/2013 er ugyldig, hvilke i det væsentlige vedrører tilsidesættelse af det tidsmæssige anvendelsesområde for grundforordningen samt tilsidesættelse af samme forordnings artikel 2, stk. 7, litra a).

44 Det følger imidlertid af Domstolens faste praksis, at proceduren i henhold til artikel 267 TEUF er baseret på en klar adskillelse mellem de nationale retters og Domstolens funktioner, således at det udelukkende tilkommer den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 26).

45 Det fremgår ligeledes af fast retspraksis, at artikel 267 TEUF ikke udgør et retsmiddel, der står til rådighed for parterne ved den nationale ret, således at Domstolen i princippet ikke er forpligtet til at vurdere gyldigheden af en EU-retsakt alene af den grund, at dette spørgsmål er blevet påberåbt for den af en af disse parter i vedkommendes skriftlige indlæg (jf. i denne retning dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

46 På denne baggrund skal undersøgelsen af gyldigheden af forordning nr. 158/2013 ikke udstrækkes til at omfatte en prøvelse af mulige ugyldighedsgrunde, som ikke er nævnt af de forelæggende retter.

Forordning nr. 384/96 eller den efterfølgende grundforordning indeholder ingen bestemmelser, som udtrykkeligt fastsætter en mulighed for at genåbne proceduren, efter at en antidumpingforordning er blevet erklæret ugyldig

47 Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret i sag C-284/14 nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 158/2013 er ugyldig som følge af Rådets og Kommissionens afgørelse om at genåbne proceduren, selv om hverken forordning nr. 384/96 eller den efterfølgende grundforordning indeholder en sådan mulighed.

48 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at når Domstolen inden for rammerne af en procedure i henhold til artikel 267 TEUF konstaterer, at en EU-retsakt er ugyldig, er det en retsfølge af denne afgørelse, at det påhviler de pågældende institutioner at træffe de til afhjælpning af den konstaterede ulovlighed nødvendige foranstaltninger, idet den i artikel 266 TEUF fastsatte forpligtelse, der gælder i tilfælde af en dom om annullation, anvendes analogt i lignende tilfælde på domme, der erklærer en EU-retsakt ugyldig (jf. i denne retning dom Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, præmis 124 og den deri nævnte retspraksis).

49 For at efterkomme denne forpligtelse skal de pågældende institutioner ikke blot tage hensyn til konklusionen i dommen om annullation eller ugyldighed, men også til de præmisser, der har ført til domskonklusionen, og som danner det fornødne grundlag for denne i den forstand, at de er nødvendige, når det skal afgøres, hvad konklusionen helt præcist går ud på. Det er nemlig disse præmisser, som dels fastslår, nøjagtig hvilken bestemmelse der anses for ulovlig, dels angiver grundende til den i konklusionen fastslåede ulovlighed, og som den pågældende institution skal tage hensyn til, når den udsteder en anden retsakt i stedet for den, der er blevet annulleret eller erklæret ugyldig (jf. i denne retning domme Asteris m.fl. mod Kommissionen, 97/86, 99/86, 193/86 og 215/86, EU:C:1988:199, præmis 27, Spanien mod Kommissionen, C-415/96, EU:C:1998:533, præmis 31, og Italien mod Kommissionen, C-417/06 P, EU:C:2007:733, præmis 50).

50 Det skal imidlertid bemærkes for det første, at artikel 266 TEUF kun forpligter de institutioner, fra hvilken en retsakt, der er annulleret, hidrører, til at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af dommen om annullation (dom Kommissionen mod AssiDomän Kraft Products m.fl., C-310/97 P, EU:C:1999:407, præmis 50), og for det andet, at annullationen af en EU-retsakt ikke nødvendigvis berører de forberedende retsakter (dom Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mod Kommissionen C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C 250/99 P – C 252/99 P og C-254/99 P, EU:C:2002:582, præmis 73).

51 Følgelig kan de pågældende institutioner, medmindre den fastslåede uregelmæssighed medfører, at hele proceduren er ugyldig, med henblik på at vedtage en retsakt, der træder i stedet for en tidligere retsakt, som er blevet annulleret eller erklæret ugyldig, genåbne proceduren på det trin, hvor uregelmæssigheden blev begået (jf. i denne retning dom Italien mod Kommissionen, C-417/06 P, EU:C:2007:733, præmis 52 og den deri nævnte retspraksis).

52 Henset til det ovenstående er det ikke nødvendigt, at muligheden for at genåbne proceduren er udtrykkeligt fastsat i den gældende forordning, for at de institutioner, der er ophavsmænd til en retsakt, der er annulleret eller erklæret ugyldig, kan foretage en sådan genåbning. Domstolen har i øvrigt allerede uden at henvise til et specifikt retsgrundlag kunnet konstatere, at en sådan mulighed bestod for institutionerne i forlængelse af en dom om annullation af en forordning, der indfører en antidumpingtold (jf. i denne retning dom Industrie des poudres sphériques mod Rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, præmis 82 og 94).

53 I hovedsagerne vedrørte den uregelmæssighed, der blev fastslået af Domstolen i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), den omstændighed, at Kommissionen ikke af egen drift havde undersøgt, om et af de lande, der er nævnt i de statistikker fra Eurostat, som var til rådighed i forbindelse med undersøgelsen, kunne udgøre et referenceland i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, og at Rådet og Kommissionen følgelig ikke udviste den nødvendige omhu med henblik på at fastsætte den normale værdi af den pågældende vare på grundlag af de priser, der anvendes for samme vare i et tredjeland med markedsøkonomi.

54 Henset til, at en sådan uregelmæssighed påvirkede proceduren ikke i sin helhed, men udelukkende for så vidt angår fastsættelsen af denne normale værdi, kunne Rådet og Kommissionen med henblik på at opfylde dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) beslutte først at genåbne proceduren på stadiet for

undersøgelsen vedrørende fastsættelsen af denne normale værdi, og dette gælder, også selv om en sådan mulighed hverken er udtrykkeligt fastsat i forordning nr. 384/96 eller i den efterfølgende grundforordning.

55 Det følger heraf, at den omstændighed, at hverken forordning nr. 384/96 eller den efterfølgende grundforordning giver Rådet eller Kommissionen mulighed for at genåbne proceduren, efter at en antidumpingforordning er blevet erklæret ugyldig, ikke kan medføre, at forordning nr. 158/2013 er ugyldig.

Den påståede tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 9

56 De forelæggende retter ønsker nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 158/2013 er ugyldig, med den begrundelse, at undersøgelsen blev afsluttet mere end 15 måneder efter dens indledning, eftersom en sådan omstændighed ifølge retterne udgør en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 9.

57 I denne forbindelse og således som anført i denne doms præmis 54 skal de pågældende institutioner i tilfælde af, at der som i hovedsagerne opstår uregelmæssigheder under undersøgelsen, kunne genåbne proceduren på det stadium af undersøgelsen, hvor uregelmæssigheden blev begået.

58 Det fremgår ganske vist af denne artikel 6, stk. 9, at når der indledes en antidumpingprocedure, skal den undersøgelse, der følger deraf, under alle omstændigheder afsluttes senest 15 måneder efter dens indledning.

59 Det skal imidlertid fastslås, at den pågældende artikel 6, stk. 9, for så vidt som den udtrykkeligt henviser til procedurer, der indledes i henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 9, kun omhandler de oprindelige procedurer og ikke de procedurer, der er blevet genåbnet, efter at der er blevet afsagt en dom om annullation eller ugyldighed.

60 Endvidere gælder, at mens den frist på 15 måneder, der er fastsat i denne bestemmelse, har til formål at sikre en hurtig behandling af de procedurer, som er foreskrevet i grundforordningen, fører den fortolkning af denne forordnings artikel 6, stk. 9, som de forelæggende retter har henvist til, i praksis til, at de procedurer, der er foreskrevet i forordningen, uretmæssigt forlænges, idet institutionerne pålægges fuldstændigt at genåbne disse procedurer efter en sådan dom, hvorved procedurens afslutning forsinkes.

61 Det følger af det ovenstående, at eftersom den omhandlede procedure var genstand for en genåbning, kan den frist på 15 måneder, der er foreskrevet for de oprindelige procedurer, ikke anvendes på den, således at forordning nr. 158/2013 ikke skal erklæres ugyldig af den grund, der er anført af de forelæggende retter.

Den påståede tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 1.

62 De forelæggende retter ønsker nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 158/2013 er ugyldig, fordi Rådet og Kommissionen for at fastslå, at der forelå dumping, besluttede at undlade at foretage en ny undersøgelse på grundlag af en fornyet referenceperiode, idet en sådan omstændighed ifølge de forelæggende retter udgør en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 6, stk. 1.

63 I denne forbindelse bemærkes, at den pågældende artikel 6, stk. 1, bestemmer, at den referenceperiode, der anvendes til undersøgelsen, normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren.

64 Med henblik på at opfylde dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) besluttede Rådet og Kommissionen at genåbne proceduren på stadiet for den undersøgelse, der tilsigtede at fastslå, at der forelå dumping, idet den opretholdt den oprindelige referenceperiode.

65 Domstolen har imidlertid allerede for så vidt angår artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 209, s. 1), hvis bestemmelser svarer til bestemmelserne i grundforordningens artikel 6, haft lejlighed til at fastslå, at de regler for fastlæggelse af den referenceperiode, der skal tages i betragtning hvad angår de antidumpingundersøgelser, som er nævnt i denne bestemmelse, er vejledende, men ikke præceptive (dom Industrie des poudres sphériques mod Rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, præmis 88).

66 Som anført af de forelæggende retter fremgår det ganske vist af præmis 92 i dom Industrie des poudres sphériques mod Rådet (C-458/98 P, EU:C:2000:531), at undersøgelsen skal foretages på grundlag af oplysninger, der er så aktuelle som muligt, for at kunne fastsætte antidumpingtold, som er egnet til at beskytte fællesskabsindustrien mod dumping.

67 Det fremgår imidlertid af grundforordningens artikel 11, stk. 2, at de pågældende institutioner på grundlag af oplysninger vedrørende den samme referenceperiode i fem år kan opretholde antidumpingtold, der er egnet til at beskytte fællesskabsindustrien mod dumping.

68 Selv om institutionerne i det foreliggende tilfælde ved vedtagelsen af forordning nr. 158/2013 støttede sig på oplysninger vedrørende den referenceperiode, der tjente til vedtagelsen af forordning nr. 1355/2008, skal det konstateres, at forordning nr. 158/2013 begrænsede sig til at genindføre antidumpingtold for den periode, hvorunder forordning nr. 1355/2008, der blev erklæret ugyldig ved dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), skulle have haft virkning.

69 På denne baggrund udgjorde de oplysninger, der blev indhentet i forbindelse med undersøgelsen, henset til nærværende sagers særlige sammenhæng, hvor institutionerne var forpligtede til at drage konsekvenserne af en dom om ugyldighed ved at afhjælpe en ulovlighed, som kun havde påvirket en del af den indledte procedure, informationer, som forblev tilstrækkeligt aktuelle i henhold til den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 66, til at begrunde indførelsen af antidumpingtold indtil datoen for udløb af forordning nr. 158/2013.

70 Det følger heraf, at Rådet og Kommissionen efter genåbningen af proceduren uden at tilsidesætte grundforordningens artikel 6, stk. 1, kunne undlade at anvende en fornyet referenceperiode ved fastsættelsen af den normale værdi af den pågældende vare. Følgelig kan forordning nr. 158/2013 ikke erklæres ugyldig med den begrundelse, at der ikke forelå en ny undersøgelse.

Det anførte om, at begrundelsen i forordning nr. 158/2013 for Rådets og Kommissionens afgørelse om at opretholde den oprindelige referenceperiode er behæftet med en uregelmæssighed

71 Den forelæggende ret i sag C-283/14 ønsker nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 158/2013 er ugyldig, for så vidt som 43. og 86. betragtning som begrundelse for Rådets og Kommissionens valg om at opretholde den oprindelige undersøgelsesperiode henviser til en ifølge retten ulovlig grund, nemlig at enhver undersøgelse baseret på en senere periode nødvendigvis ville være blevet forvredet som følge af den antidumpingtold, der blev indført ved forordning nr. 642/2008 og dernæst ved forordning nr. 1355/2008, og at det mest egnede instrument til at analysere de seneste oplysninger er en genoptagelse af en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

72 Den forelæggende ret har for det første anført, at der i den oprindelige undersøgelsesperiode mellem den 1. oktober 2006 og den 30. september 2007 ligeledes blev anvendt beskyttelsesforanstaltninger i henhold til forordning nr. 1964/2003 og nr. 658/2004. Dette hindrede imidlertid ikke disse

institutioner i at anvende den som referenceperiode. For det andet må det samme, for så vidt som grundforordningens artikel 11, stk. 3, anerkender, at en undersøgelse kan genoptages ved at anvende en periode, hvori der forelå en antidumpingtold, som referenceperiode, gælde i tilfælde af genåbning af en antidumpingprocedure.

73 Det blev imidlertid i denne doms præmis 54 og 70 fastslået, at Rådet og Kommissionen til opfyldelse af dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) gyldigt kunne beslutte først at genåbne proceduren på stadiet for fastsættelsen af den normale værdi af den pågældende vare og kunne undlade at anvende en fornyet referenceperiode. På denne baggrund kan den omstændighed, såfremt den kan anses for godtgjort, at forordning nr. 158/2013 i 43. og 86. betragtning er støttet på en ulovlig grund for Rådets og Kommissionens valg om at opretholde den oprindelige referenceperiode, ikke rejse tvivl om denne konstatering. Følgelig kan forordning nr. 158/2013 ikke erklæres ugyldig som følge af den tidligere anførte grund.

Den påståede tilsidesættelse af artikel 266 TEUF

74 De forelæggende retter ønsker oplyst, om forordning nr. 158/2013 er ugyldig, fordi den blev vedtaget i strid med artikel 266 TEUF, for så vidt som Rådet og Kommissionen i 32. og 33. betragtning til denne forordning i modsætning til, hvad der blev fastslået i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), fandt, at KN-underposition 2008 30 90 omfattede andre varer end den pågældende vare, og følgelig lagde andre importmængder af den pågældende vare end dem, der blev henvist til i denne dom, til grund.

75 I denne forbindelse bemærkes, at når en retsakt annulleres eller erklæres ugyldig, er de institutioner, fra hvilken retsakten hidrører, i medfør af artikel 266 TEUF udelukkende forpligtet til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til dommens opfyldelse.

76 Institutionerne har derfor en vid skønsbeføjelse til at vælge de midler, der skal anvendes med henblik på at drage konsekvenserne af en dom om annullation eller ugyldighed, idet det som anført i denne doms præmis 49 forudsættes, at disse midler skal være forenelige med den pågældende doms konklusion og de grunde, der danner det fornødne grundlag derfor.

77 I det foreliggende tilfælde foretog Rådet og Kommissionen til opfyldelse af dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) ganske vist en grundig undersøgelse af visse statistiske oplysninger fra Eurostat vedrørende de importmængder, der blev nævnt i denne dom. I forlængelse af denne undersøgelse konstaterede disse institutioner, for så vidt som de foretog en anden bedømmelse af karakteren af de varer, der henhører under KN-underposition 2008 30 90, at visse importmængder var forskellige fra dem, der blev nævnt af Domstolen.

78 Domstolen fandt det imidlertid med henblik på at fastslå, at forordning nr. 1355/2008 var ugyldig, i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) ikke nødvendigt at foretage at grundig analyse af indholdet af de pågældende oplysninger. Domstolen fastslog, at disse oplysninger antydede, at den pågældende vare blev fremstillet i mængder, der ikke var ubetydelige, i lande med markedsøkonomi, såsom Israel, Swaziland, Thailand og Tyrkiet, og at det deraf kunne udledes, at Kommissionen havde undladt at foretage en undersøgelse af egen drift af, om et af de lande, der er nævnt i de statistikker fra Eurostat, som var til rådighed i forbindelse med undersøgelsen, kunne udgøre et referenceland som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

79 Domstolens konstateringer vedrørende de varer, der i statistikkerne fra Eurostat henhører under KN-underposition 2008 30 90, eller de importmængder af den pågældende vare, som er nævnt i de samme statistikker, forpligtede således institutionerne, for så vidt som de som anført af Domstolen i præmis 34 i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) indebærer, at Kommissionen skulle have foretaget en undersøgelse af egen drift af, om et af de lande, der nævnes deri, kunne udgøre et referenceland som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

80 Til trods for den fortolkning af disse statistikker, der figurerer i 31.-33. betragtning til forordning nr. 158/2013, fremgår det imidlertid navnlig af 47. og 48. betragtning til denne forordning, at institutionerne tog hensyn til Domstolens konstateringer vedrørende dette spørgsmål ved at foretage de påkrævede efterprøvelser for hvert enkelt af de lande, der var nævnt i de pågældende statistikker sådan som analyseret af Domstolen i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

81 På denne baggrund tilsidesatte Rådet og Kommissionen ikke artikel 266 TEUF, da de i modsætning til det af Domstolen i dom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) fastslåede fandt, at KN-underposition 2008 30 90 omfattede andre varer end den pågældende vare, og følgelig lagde andre importmængder af den pågældende vare end dem, der figurerede i denne dom, til grund.

82 Det følger heraf, at forordning nr. 158/2013 ikke skal erklæres ugyldig med den begrundelse, at den er i strid med artikel 266 TEUF.

83 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det fastslås, at gennemgangen af de forelagte spørgsmål intet har frembragt, der kan påvirke gyldigheden af forordning nr. 158/2013.

Sagsomkostninger

84 Da sagernes behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for de forelæggende retter, tilkommer det disse at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Gennemgangen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 158/2013 af 18. februar 2013 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Underskrifter